

E PËRGJITHËSHIMEJA LETËR' E DYTË E APOSTULLIT PIETËR

KAPTINA I.

¹ Symeon Pietri shërbëtori edhe apostulli i Iesu Krishtit, mb'ata qi kanë marrë me shortë besë si një një mbë nderë me ne ndë dreitënit të Perëndisë t'onë, edhe Shëlbyesit Iesu Krishtit:

² hir edhe paqtim u shumoftë mbë ju me anë të ngjofëmesë Perëndisë, edhe lesuit Zotit t'ynë.

³ Sikurse fuqia e ati e hyjënueshimeja na fali gjith'ato *qi duhenë* për jetë e për besë të mirë me anë të ngjofëmes' ati qi na gërshiti ndë laft e ndë punë të mirë,

⁴ qi prei atyneve u falnë mbë ne të mëdhatë edhe të nderëshimetë të zotueme, qi bahi prei këtyneve piestarët' e natyrësë hyjënueshime, tue ikunë prei prishëjesë qi ashtë ndë botët me anë të dëshërimit.

⁵ Edhe për këtë *punë* nxitoni me të math, e vini punën' e mirë ndë besët tuei, e të ditëmitë ndë punët të mirë,

⁶ e të përmbeitëmen' e vetëhesë, ndë të ditëmitë, e duriminë ndë të përmbeitëmen' e vetëhesë, e besën' e mirë ndë durimt,

⁷ e dashunin' e vëllazënisë ndë besët të mirë, e dashuninë ndë dashunit të vëllazënisë.

⁸ Sepse kur janë këto ndër ju, edhe shtohenë, nuk' u lanë juve pa punë e pa pemë mbë të ngjofëmen' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

⁹ Sepse ai qi s'i ka këto, ashtë' i verbët' e dritë-shkurtën, edhe ka harruem pastrimin' e fajeve veta të vietëravet.

¹⁰ Përandai, o vëllazën, nxitoni të siguroni të gërshitëmen' edhe të sgjedhëmenë tuei, sepse tue bamë këto, nukë do të fëjeni kurrë.

¹¹ Sepse kështu do t'u hapetë shumë udha e të hymesë ndë mbëretënit të pasosëme të Zotit t'ynë Iesu Krishtit.

¹² Përandai s'do të purtoj me u prumë ndër mend juve përherë këto, ndonëse i dini, e jeni forcuem ndë këte të vërtetë.

¹³ Por *unë* kuitoj se ashtë me udhë, deri sa të jemi ndë këte tendë, t'u ngacëmoj juve tue ua prumë ndër mend,

¹⁴ sepse e dij, se për së shpeiti kam me hedhunë tej *këte* tendënë t'eme, sikurse edhe Zoti ynë Iesu Krishti ma diftoi.

¹⁵ Por do të nxitoj qi të mundeni me i kujtuem ato edhe mbas vdekësë s'eme.

¹⁶ Sepse nuk' ua bamë juve me e marrë vesht fuqin' edhe t'ardhëmen' e Zotit t'ynë Iesu Krishtit tue votunë mbrapa përrallavet ndrequna me mieshtri, por e kemi pamë me sy madhënin' e ati.

¹⁷ Sepse muer nder e laft prei Perëndisë Atit, kur erdhi mb'ate një i tillë zani prei laftit madhënueshim: "Ky ashtë Biri em i dashuni, qi pëlqeva mb'ate".

¹⁸ Edhe këte za na e ndëgjuem se erdhi prei qielli, kur ishim bashkë me atë te mali shenjt.

¹⁹ Edhe kemi ma të vërtetueshime fjalën' e profezisë, mb'ate bani mirë me vumë vesh, porsì mbë kandile qi ndrìt ndë vend t'errëtë, deri sa të sbardhi dita, e të lejë ylli i dritësë ndë zemërat tueja;

²⁰ tue ditunë këte përpara, se qish-do profezi shkronje nukë sgjidhetë prei vetiu.

²¹ Sepse s'erdhi ndonji herë profezi prej dashunimit nieriu, por të shenjtënueshimitë nierëzit' e Perëndisë folnë shtymë prej Shpirtit Shenjt.

KAPTINA II.

¹ Por ishin' edhe profet-rrenësa ndër popullinë, sikurse edhe ndër ju kanë me qenunë mieshtër-rrenësa, të cillëtë kanë me shtimë pshefazë heresia hupëje, tue mohueme edhe ate Zotëninë qi i bleu ata, edhe tue tërhiekunë me vetëhen' e atyne hupëje të shpeitë.

² Edhe shumë vetë kanë me votunë mbas hupëjes' atyneve, qi prej atyneve ka me u nemun' udha e së vërtetësë.

³ Edhe për lakëmime kanë me bamë tregjeti prej jush me fjalë të shpifta; gjukimi atyneve çë moti nukë vonohetë, edhe hupëjes' atyneve nuk' i vien gjum.

⁴ Sepse Perëndia ndë mos kurseu engujtë qi fëjyenë, por i hodhi ndë tartar *lidhunë* me hekura errësine, e i dha me u rueitunë për gjyq;

⁵ edhe s'kurseu botën' e vietër, por pru përmbytëje mbë botët të pabesëvet, edhe rueiti Noenë të tettinë vetë leçitësin' e dreitënisë;

⁶ edhe gjukoi për me rrenueme qytetet' e Sodomës' e të Gomorës' edhe i bani hi; edhe vu shëmbëllëtyrë mb'ata qi kanë me punueme pa besë;

⁷ edhe shpëtoi Lotin' e dreitë qi shtrëngohei prej jetësë ndytë të paligjëvet

⁸ (sepse *Kyí* i dreiti, tue ndenjunë ndërmiat atyneve, ditë për ditë mundonte shpirtin' e dreitë prej së pames' e prej së ndëgjumesë punëvet pa ligjë);

⁹ di Zoti me shpëtuum besëtarëtë prej ngasëjesë, e me rueitunë të shtrembëtë për ditën' e gjyqit qi të mundohenë;

¹⁰ edhe ma tepër' ata qi shkojënë mbrapa mishit me dëshërim ndynësine, edhe bajënë për asgja urdhëninë, *janë* kucimtarë, asish qi duenë vetëmë vetëhenë, nukë tremenë tue nemunë të lavdueshimitë;

¹¹ kur engujtë qi janë ma të mëdhej ndë vërtytë e ndë fuqi, nukë bijënë gjukim të nemuni kundrë atyneve përpara Zotit.

¹² Por këta, porsi shtasë pa mend bamë prej natyret, qi kanë lemë për me u gënjyem e për me u vdierrë ndë vdierrëjet të vet, edhe kanë me marrë pagën' e shtrembënisë,

¹³ të cillëtë kuitojënë për gëzim të kënaqunit' e ditësë, *janë* të shgryem e të fulliqunë, gëzohenë ndë gënjimet të vet, kur han' e pinë bashkë me ju; kanë sytë plot me kurvëni, edhe qi nukë pushojënë prej fajesh;

¹⁴ gënjejënë shpirtëna të paforcuem, kanë zemërë të mësueme ndë lakëmime, *janë* dielm' e mallëkimit;

¹⁵ lan' udhën' e dreitë, e u gënjyenë edhe votnë mbas udhësë Balaamit të *birit* Bosorit qi deshi pagën' e shtrembënisë,

¹⁶ por u qartue për paligjënin' e vet, sepse kafsha pa gojë foli me za nieriu, e ndali marrin' e profetit.

¹⁷ Këta janë kronje pa ujë, re qi tërhikenë prej erësë fortë, për ata ashtë rueitun' errësina e zezë për gjithë jetënë.

¹⁸ Sepse tue folunë *fjalë* tepërë të mëdha të kotësinësë, gënjejënë me dëshërimet' e mishit e me ndynësinat ata qi për të vërtetë shpëtuenë prej atyneve qi e shkoishinë jetënë ndë gënjim,

¹⁹ tue u zotuem atyneve të lirë, qi ata vetë janë shërbëtorët' e prishëjesë, sepse prej ati qi të mundetë kushi, ati i bahet' edhe shërbëtuer.

²⁰ Sepse ata qi shpëtuenë prej të përllyemëvet botësë me anë të ngjofëmësë Zotit edhe Shëlbuesit Iesu Krishtit, ndë u ngatërrofshinë për-së-ri mbë këto, edhe të mundenë, u banë të mbrapënat' e atyne ma të këqia se të paratë.

²¹ Sepse ma mirë ishte për ata të mos e kishinë ngjofun' udhën' e drejtënisë, se si e ngjofnë, të këthehenë prei porosisë shenjte qi u la mb'ata.

²² Edhe gjaiti mb'ata ai proverbi i vërtetë *qi thonë*: “Qeni u këthye mbë të viellë të vet”, edhe: Dosa si u la, u rrakulye në llucët.

KAPTINA III.

¹ U shkruaj juve tashi, o të dashunë, këte letërë të dytë; me ato çoj mendiminë tuei të këthiellëtinë me të prumë ndër mend,

² qi të kujtoni fjalëtë qi u folnë përpara prei shenjtënavet profetën, edhe porosinë t'onë apostujvet Zotit edhe Shëlbuesit;

³ këte ma përpara ta dini, se mbë ditt të mbrapëna kanë me ardhunë përqeshës, tue ecunë mbas dëshërimesh vet,

⁴ e tue thanë: Ku ashtë të zotuemit' e të ardhëmes' ati? Sepse çë mb'ate *ditë* qi fjetnë atënitë, të gjitha mbesinë kështu çë kur se u fillue krijesa.

⁵ Sepse ata vetë duenë të mos e dinë këte, se me fjalën' e Perëndisë u banë qijetë njiherë moti, edhe dheu ashtë bamë prei ujit edhe me ujë,

⁶ qi me anë t'atynëve *ajo* bota atëherë si u mbëlue me ujë, hupi.

⁷ Edhe qijet' edhe dheu qi janë tashi, prei asai fjale janë vumë mbë-nj-anë, rueitunë për ziarrm mbë ditë të gjyqit, e të hupëmesë nierëzëvet pa-besë.

⁸ Edhe këjo vetëmë mos u gënjejë juve, o të dashunë, se për-anë Zotit nji ditë *ashtë* si nji mijë viet, edhe një mijë viet si nji ditë.

⁹ Zoti nuk' e vonon të zotuemen' e vet, sikurse disa e kuitojnë për të vonë, por na duron, sepse nukë don me u vdierrë disa *vetë*, por të gjithë me ardhunë në pendesë.

¹⁰ Edhe dita e Zotit ka me ardhunë porsi viedhësi natënë; mb'ate ditë qijetë kanë me shkuem me gjimim, edhe elementatë kanë me u tretunë prei të nxitit, edhe dheu edhe punëtë qi janë nd'ate kanë me u diegunë.

¹¹ Kur tretënë pra këto të gjitha, qish farë *nierëzish* duhetë me qenunë ju ndë jetët shenjte e ndë besët,

¹² tue priton' e tue nxituem për t'ardhëmen' e ditësë Perëndisë, qi mb'ate *ditë* qijetë diegunë ndë ziarrm kanë me u tretunë, edhe elementatë kamë me u tretunë prei të nxitit?

¹³ Edhe mbas së zotuemes' ati presimë qije të ri edhe dhe të ri, qi rri dreitëni nd'ata.

¹⁴ Përandai, o të dashunë, tue pritonë këto, nxitoni me u gjetunë përpara ati ndë paqtim pa palavi e pa faj;

¹⁵ edhe kujtonia zemërën' e gjanë të Zotit për shpëtim, sikurse edhe Pauli i dashuni vëllai ynë u shkroi juve mbas ditunisë qi iu dha ati,

¹⁶ sikurse edhe ndë gjithë letërat' e *ati*, tue folunë nd'ato për këto punë; ndër ato janë disa *punë* qi s'mirrenë vesht, të cillat' ata të paditunit' edhe të paforcueshimit' i shtrembënojënë, sikurse edhe shkronjat' e tiera për të hupunit' e vet.

¹⁷ Ju pra, o të dashunë, tue ditunë, çë përpara këto, ruhi, qi të mos tërhiqi me gënjimmin' e të paligjëvet, e të bini poshtë prei qindrimit tuei.

¹⁸ Edhe shtohi ndë hir e ndë të ngjofëme të Zotit t'ynë edhe Shëlbuesit lesu Krishtit. Mb'ate *qoftë* lafti edhe tashi, edhe ndë ditë të jetësë pasosëme. Amen.